

Scufița Roșie

Cu mulți ani în urmă, într-un satuc de la marginea unei păduri, locuia o fetiță drăgălașă împreună cu mama sa. Bunica, care o iubea nespus de mult, îi dăruie de ziua ei o mantie de catifea roșie cu glugă. Fetița, încântată de cadou, nu mai dori să se despartă de mantie și o purta mereu. De atunci, lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o bună zi, mama o chemă și-i zise:

– Draga mea, bunica ta e bolnavă și are nevoie de ajutor. Ia coșulețul acesta cu plăcinte, pe care numai le-am scos din cuptor și du-i-le repejor ca să se mai întremeze. Dar vezi, să nu te abați de la cărărușă. Ține drumul drept, căci numai așa vei putea ajunge mai repede la casa bunicuței tale.

– Voi face cum zici tu, mami! încuviință fetița ascultătoare.

Ea își puse mantia roșie preferată, luă coșulețul cu plăcinte, își îmbrățișă mama și porni la drum.

– Nu uita, du-te direct la casa bunicii și nu zăbovi pe drum, o avertiză maică-sa. Te rog, să nu vorbești cu străinii! Pădurea este foarte periculoasă.

– Nu-ți face griji, mami, o liniști Scufița Roșie, voi fi atentă.

